

Životopis paní Ludmily Aurové

Ludmila Aurová, rozená Březinová, se narodila 18. března 1952 v Náchodě v Československu. Je dcerou Boženy Březinové a Jana Březiny. Má mladšího bratra Jana. Dětství a mládí strávila v Přelouči. Její maminka pracovala v kanceláři. Její otec byl elektroinženýrem a pracoval v podniku Tesla v Přelouči. Později se stal ředitelem Průmyslové školy v Pardubicích. Přestože vyrůstala v době, kdy Československo bylo součástí komunistického bloku a vnímala omezení s tím související, díky dobrému rodinnému zázemí prožila hezké dětství.

Rok 1968 pro paní Lídu znamenal nejprve “rok úlevy”. Mohla cestovat a ve škole byla zahájena výuka předmětů psychologie, filosofie a angličtiny. Tento rok však přinesl do jejího života i mnoho těžkostí. Došlo k vojenské okupaci, na kterou dodnes vzpomíná. V té době začala mít i touhu po svobodě a demokracii, která se v dalších letech stala jedním z klíčových témat jejího života.

Po maturitě na gymnáziu vedly její kroky na ČVUT, kde se 5 let věnovala studiu elektrotechniky. Vysokoškolské studium zakončila promocí v roce 1975. Následně vystudovala doplňkové pedagogické minimum.

V průběhu studia se paní Ludmila seznámila se svým budoucím manželem Zdeňkem Aurem. Později se jim narodili dva synové – starší David a mladší Filip. Po dokončení studia pracovala v Praze. Poté bydleli dva roky v Mostě. Odtud se přestěhovali do Hradce Králové. Rodinný život byl pro ni vždy důležitý, ale zároveň procházela složitými životními událostmi, které ji vedly k rozhodnutí hledat lepší životní podmínky pro sebe a svou rodinu.

Zlomovým rokem pro paní Ludmilu byl rok 1989, kdy se se svým manželem rozhodla opustit Československo. 2. července 1989 se rozhodli emigrovat, aby začali nový život ve Švýcarsku. Tato změna byla velkým krokem a představovala zásadní zlom v jejich životech. Zázemí nejprve našli v táboře v kantonu Tisino v obci Chiasso, kde

byli ubytováni v hotelu. Pak přesídlili do bytu v kantonu Valais. Ve Švýcarsku si oba našli práci a děti chodily do školy.

Před Sametovou revolucí žádali o azyl. V průběhu schvalování žádosti však došlo k revoluci a ke změně situace v Československu. Trestní řízení, které bylo proti paní Aurové a její rodině vedeno, bylo ukončeno. Z tohoto důvodu jim nebyl udělen azyl, proto museli Švýcarsko opusit. Vrátili se tedy do své rodné vlasti.

Příběh Ludmily Aurové je příběhem odvahy, houževnatosti a touhy po svobodě. Tento životní příběh ukazuje, jak člověk může být ovlivněn politickými událostmi, ale také jak rodinné vazby, láska a odhodlání mohou být klíčovými faktory v osobním růstu a překonávání těžkostí.